

[Kirsten Jacobsen]

med dette forslag kommer man ud for – det viser bilag i Skatteudvalget – at når det drejer sig om f.eks. udlejningsejendomme til beboelse, kan man, hvis man er smart nok, blive fri for dette her.

Ifølge dette forslag kan også en særlig gruppe af dansk erhvervsliv, nemlig landbruget, få en indeksering, hvorimod de almindelige små erhvervsdrivende, malere og små virksomheder, kommer til at betale, når de afstår deres næringsejendomme. Til det vil jeg gerne sige, at masser af de små erhvervsdrivende har haft dårlige tider, særligt når det drejer sig om erhvervsdrivende inden for byggebranchen, og deres investeringer i deres ejendomme har ofte været sådan, at det er dem, de skulle have lidt pension af, når de blev gamle. Det er altså dem, man laver indgreb mod.

Man kunne forstå, hvis dette var et forslag, som skulle tage fat i nogle store, store skatteyndere, men det er det jo ikke. Det tager jo alt med lige fra den lille købmand og til den store concern, og det synes Fremskridtspartiet er utrolig forkert.

Det ændringsforslag, som åbenbart ikke er stillet, men som jeg bad om måtte blive stillet til begge forslagene, gik ud på, at forslaget ikke skulle have tilbagevirkende kraft, for det er sådan, at alle og enhver ved – og det har vi også bilag, som viser – hvordan priserne på fast ejendom er faldet. Vi er i den aller-, aller-, allerdybeste dal. Priserne er de laveste overhovedet, og lige præcis på det tidspunkt slår man til og indfører denne beskating med udgangspunkt i den nugældende værdi. Det vil med andre ord sige, at man smart nok klapper til, hvor man får den størst mulige gevinst.

Set ud fra et socialistisk synspunkt kan det jo være godt nok, hvis man stadig har den gamle holdning om, at de samfundsskabte værdier skal inddrages. Det er en ideologi, som man kan forholde sig til, den kan man enten være enig eller uenig i; Fremskridtspartiet er uenig i den. Men her nøjes man ikke med at inddrage de samfundsskabte værdistigninger, her er der nogle mennesker, som har været ude for, at deres formue er faldet, den er faldet, og den er faldet. Nu får vi en lavere rente, og så kan disse mennesker jo håbe på, at deres formue kan blive oparbejdet igen.

Men det skal de heller ikke have lov til. Her klapper man i; de skal fra nu af beskattes, når

de får den formue tilbage, de havde før, i modsætning til kreditforeningerne, som jo har mistet hele deres formue på grund af nøjagtig det samme, nemlig faldet i ejendomspriserne foruden deres egen overbelåning.

Som et led i regeringens skattereform er det sådan, at næsten 1 million mennesker er nødt til at omlægge deres lån, og morgens radioavis fortalte jo, hvilke milliardbeløb det betyder i de tomme pengetanke i kreditforeningerne. Det har man ikke engang tænkt sig at løfte et øjenbryn over, men den lille bager, den lille barber, den lille udlejer skal have smækket, mens der bliver allerstørst gevinst til statskassen.

Det er urimeligt, det er umoralsk, og det er en forskelsbehandling, som Fremskridtspartiet vender sig skarpt imod.

Flemming Hansen (KF):

Jeg synes, det generelt er fornuftigt, at vi ikke tager en lang debat om alle skattereformens punkter igen, men netop lovforslag nr. L 295, beskating af erhvervsjendomme, er så åbenlyst urimeligt, at jeg er nødt til at tage ordet og fremhæve tre ting i forbindelse med denne lovgivning, som er grænsende til det uanstændige.

For det første er jeg ikke i tvivl om, at lovgivningen har tilbagevirkende kraft, og jeg vil gerne henvise til et godt indlæg i Berlingske Tidende den 14. juni, hvor statsautoriseret revisor Jørgen Skou, som er leder af skatteafdelingen hos firmaet Arthur Andersen, siger:

»Jeg har hævdet, at almindelige skatteydere vil blive efterladt med den følelse, at såfremt de har handlet i tillid til gældende lovgivning, men alligevel får det økonomiske fundament for deres beslutninger ændret, vil dette opfattes – med rette – som lovgivning med tilbagevirkende kraft.«

Han henviser til professor, dr.jur. Preben Stuer-Lauridsen, og siger videre: »Som underviser i faget skatteret gennem 20 år føler jeg, det er nødvendigt på et sagligt plan at komme med kritik af lovgivning med tilbagevirkende kraft.«

Og dér henviser man direkte til denne lovgivning.

Det andet punkt, som jeg også gjorde opmærksom på under andenbehandlingen, er det helt fantastiske forhold, at man i denne regering har oprettet et Ministerium for Er-